

LỄ PHẬT ĐẢN 2521

Ngày thứ bảy 11 tháng 6 năm 1977 lúc 20g 30 tại Palais de la Mutualité Place Saint Victor, Paris 5 Métro Maubert Mutualité

do CHÙA KHÁNH ANH tổ chức đêm văn nghệ

CHUYÊN CÔNG DU CỦA Ô ĐỒNG :

BÁO CHÍ ÂU TÂY ĐĂNG TẢI Đầy đủ cuộc đấu tranh của đồng bào ta

Nói chung, chuyên công du của Ô.ĐỒNG qua Pháp đã là đáp lý tưởng để những phong trào đòi hỏi nhân quyền tại Việt Nam đánh lên một mặt mũi chúng ta tính dilluận thế giới.

Riêng báo chí, truyền thanh và truyền hình Pháp đã nhất loạt đăng tải đầy đủ những cuộc tranh đấu của dân ta.

Trước hết, các nhật báo Le Monde, Le Figaro, Le Quotidien de Paris, Le Matin de Paris đã đăng tin 2408 Việt Kiều đồng ký tên bức thư yêu cầu Tổng Thống Pháp để cấp vấn đề nhân quyền với Ô. ĐỒNG. Riêng tờ Le Quotidien de Paris đã đăng nguyên văn bức thư.

Đến cuộc biểu tình ngày 25-4-77, hầu hết báo chí Pháp đều có đăng. Trong số đó, có Le Monde, Le Figaro, France - Soir, L'Aurore v.v... Các đài phát thanh (France-Inter) và đài truyền hình cũng từng thuật và bình luận. N 6 i chung, tất cả đều khen ngợi cuộc biểu tình rất "bình tĩnh" và "nghe lời trình", rằng "Việt Kiều khắp nơi đến tham dự, từ Bỉ, Đức, các tỉnh nước Pháp v.v.", rằng quy tụ "mọi thành phần dân chúng, sinh viên, lao động, tu sĩ, tăng ni". Tóm lại, đối với đại l uậ n quốc tế, cuộc biểu tình đã thành công mỹ mãn.

Riêng tờ Le Figaro ngày 27-4-77, còn có đăng t i n sinh viên và kiều bào Việt Nam bị CS khủng bố và đánh đập tại Paris (xem tin số này).

Cũng nên nhắc thêm, báo France-Soir là tờ phổ biến nhất nước Pháp (trên

1 triệu số), tờ Le Matin de Paris (150000 số) thuộc tá khuyh, các tờ Le Monde (600 000 số) và Le Quotidien de Paris (150000 số) là những nhật báo độc lập, cộng với các tờ Le Figaro (450000 số), L'Aurore (350000 số). Nghĩa là cuộc đấu tranh của dân ta đã có tiếng vang rộng l ỏ n trong mọi thành phần đ a n chúng và chính trị nước Pháp.

ĐỒNG BÀO LÊN ÁN C.S. KHỦNG BỐ VÀ ỦY LẠO CÁC ANH EM BỊ THƯƠNG

Trong những ngày kể tiếp theo những cuộc hành hung của CS và du côn ngoại quốc, kiều bào Việt Nam đã không quên đến thăm hỏi và ủy lạo tại bệnh viện những anh em bị thương.

Đồng bào ta cũng đã tự động đóng góp để giúp đỡ những anh em này chống trở lại với đời sống bình thường. Sau đây, là danh sách những vị ân nhân:

- Ô. N.V.S. : 200 FF
- Ô. N.H.S. : 212 FF
- UBRNTDQ : 1335 FF
- Bà I. : 200 FF
- Bà N.T.H. : 200 FF
- Ân Danh : 1500 FF

Tổng Cộng: 3647 FF
Thay mặt tất cả các sinh viên bị hành hung, THSV xin thành thật cảm tạ các vị ân nhân. Anh em sinh viên coi đó là lời khích lệ lớn lao và sẽ tiếp tục không sợ sệt lòng góp phần vào cuộc đấu tranh chung của toàn dân.

KHỦNG BỐ trong giới VIỆT KIỀU

Một tuần lễ trước chuyên công du của Phạm Văn Đồng tại Pháp, giới Việt kiều tại Paris bỗng căng thẳng hấn lên. Nội vụ bắt đầu khi những truyền đơn kêu gọi Hà Nội thục thi nhân quyền được phổ biến khắp mọi nơi. Từ khác phe cộng sản ra tay khủng bố hăm dọa hầu bùng bất không để lọt vào tay "thường cấp".

Chiều ngày 20-4-77, tại Đại học đường Dauphine (Paris 16) hai anh M. và T. tan học ra về, vừa xuống đến nơi đậu xe thì liền bị chính t ệ n sinh viên Việt Nam thân cộng chặn lại, bắt hai anh trình giấy tờ kiểm tra và đối lục soát cặp để xem có truyền đơn hay không. Vì thế có hai anh đành phải chịu; thời may chúng không tìm được một tờ truyền đơn nào. Hai anh nhận diện rõ bọn chúng không phải sinh viên thuộc đại học này, và đã được đặc biệt giới thiệu về hành các nội vụ việc công an cảnh sát này.

Những cuộc khủng bố v ị g bắt đầu.

TAI CỬ XÁ ĐẠI HỌC

Ngày hôm sau, 21-4-77, tại cư xá Đại học Paris, vào hồi 19g45, khoảng 10 anh sinh viên Việt Nam quốc gia vừa đi ăn ra thì lọt vào một ổ phục kích của bọn sinh viên cộng sản. Phải gọi là phục kích vì chúng dẫn cảnh rất khéo léo, một đầu chặn lại gây sự, đầu kia cho một phụ nữ tiến lên gây chiến. Cuộc đánh nhau diễn ra thật mãnh liệt trong khoảng 10 phút. Bọn cộng sản từ trên lầu ập xuống tấn công, khoảng 40, 50 tên, hồ hê vác gậy sắt tấn công t ập. Nhờ chống trả mãnh liệt, các anh sinh viên quốc gia thoát được ra ngoài. Riêng một anh kẹt lại bị một gậy sắt vào ngực ngực xiú trong khi một nữ cưỡn tiến từ trên lầu hét vang xuống: "Giết nó đi, giết nó đi!". Một lúc sau, cảnh sát Pháp ềp và dẫn anh vào bệnh viện điều trị.

Hai ngày sau, ngày 23-4-77 khoảng 40 sinh viên Việt Nam quốc gia trở lại cư xá đại học Paris để phát truyền đơn kêu gọi biểu tình bất bạo động đòi nhân quyền. Làn này, trước khi thế của các anh, bọn cộng sản liền lãnh

mặt nhưng lại xử dục một số đồng sinh viên ngoại quốc thiên tả ra ngăn chặn. Bọn chúng vác bàn ghế ăn ngử công vào cửa quán cơm sinh viên và đang bị đẩy đi gây sứt dài hai thước ra gây hấn. Tuy ít người hơn -bọn chúng cả thấy khoảng hơn trăm, cả Việt Nam lẫn ngoại quốc - các sinh viên Việt Nam quốc gia vẫn can đảm chống cự. Cuộc chiến gây náo động trong khuôn viên đại học suốt 15 phút. Kết quả mỗi bên khoảng một chục người bị thương. Phía Việt Nam quốc gia, có hai anh bị chúng bắt lại, tước giấy tờ và chụp hình; một trong hai anh lúc ấy đã ngã xiú vì bị b ả gây sứt vào đầu. Sau khi để cho các đồng chí ngoại quốc đánh anh mềm xuống khi anh đang ngã, một tên cộng sản Việt Nam tiến lại lên mặt thầy dạy: "Về nhà mà học đi, thầy không, đánh nhau đổ máu có đem lại gì đâu".

Không khí còn căng thẳng mãi những ngày sau đó. Nhiều anh sinh viên Việt Nam quốc

Gậy ông đập lưng ông

Kết quả bất ngờ của những trình trình khủng bố của bọn tay sai CS tại Paris : trước sự trầm trọng của những cuộc xô xát tại Cư Xá Đại Học Quốc Tế, Ban Giám Đốc Cư Xá đã bãi bỏ buổi mít tinh do CS định tổ chức ngày 26-4-77 lúc 21g tại Maison Honorat. Bài học đau cho những con người chỉ biết có võ lực.

gia đã phải tạm lánh khu đại học vì không còn chịu nổi những sự khủng bố của bọn cộng sản trong khi mùa thi gần kề.

Những sự Việt Kiều đồng đảo tham dự cuộc biểu tình phản đối Phạm Văn Đồng ngày 25-4-77 đã chứng tỏ rằng bao nhiêu nỗ lực khủng bố, hăm dọa, lục soát của bọn cộng sản đã chỉ là công cốc. Trái lại, những biện pháp "anh chị" này, xảy ra trên một mảnh đất tự do như nước Pháp chỉ làm cho giới Việt Kiều thấy rõ rằng, tại một nước cộng sản, sự đàn áp và kềm kẹp có thể đến mức độ nào.

HOÀNG HUỖ NHÂN

Cộng sản Việt Nam vừa đánh rơi một na. Đúng hơn, họ vừa đánh rơi một phần còn lại của tâm mặt na đã cũ mục và đang l ỏ thủng.

Từ hơn hai tuần, đồng bào ta tại Paris đã phải ném một phần nhỏ của chính sách hà khắc mà dân ta đã và đang chịu đựng từ hai năm nay dưới chế độ "mối", một chính sách mà chưa bao giờ CS sẵn chịu thu nhận.

Tất cả đã khởi mào với chuyên công du của Phạm Văn Đồng qua Pháp từ ngày 25-4 đến 28-4-77. Trước phản ứng mạnh mẽ của đồng bào ta tại hải ngoại (kiến nghị, thư ngỏ, biểu tình, v.v...) với sự ủng hộ càng ngày càng nhiệt tình của những giới Tây Phương yêu chuộng Nhân quyền, Hà Nội đã cảm thấy cần phải làm một cái gì ngay lập tức để cứu vãn tình thế hầu che mắt đi luận thế giới về những sự việc đang xảy ra tại Việt Nam.

Với trí tưởng tượng rất giới hạn của người CS, họ đã không tìm được cách nào hơn là dùng đàn áp v à khủng bố để bịt miệng những tiếng nói chân chính của tự do và nhân quyền.

Những hành động khủng bố của CS nay chắc chắn không đầy đủ, vì một số đồng bào ta tuy bị đàn áp, nhưng vì sợ bị trả thù, nên chưa dám tố cáo.

Tuy nhiên, chúng ta có thể nói chắc một điều : những hành động này nhằm trong một chương trình rõ ràng hơn nhằm áp đảo tình thần kiều bào chúng ta, do chính quyền Hà Nội chủ trương và giao phó lại cho những đàn em tay sai của chúng tại hải ngoại. Những tên CS trong những kẻng ngoại gọi đến những thành phần du côn ngoại quốc trang bị vũ khí bén nhọn, để hành hung chính đồng bào của họ.

Trên một phần đất tự do như nước Pháp, chúng ta không thể không sùng sốt trước sự trầm trọng của những vụ phạm nhân quyền trắng trợn kể trên. Và chúng ta không khỏi thấm nghĩ đến đồng bào ta tại quê nhà còn bị khủng bố đến mức nào ! Nghĩa là càng đàn áp, càng bóp chết tự do thì CS càng sẵn sàng giúp cho đồng bào và du lân thế giới hiểu rõ hơn thân phận của người dân Việt Nam tại nước ta, giúp cho chúng ta càng tin tưởng hơn nữa vào chính nghĩa của cuộc tranh đấu cho nhân quyền ; tóm lại CS đang đảo l ỏ m ỏ cho chính họ.

NGUYỄN VIỆT THẮNG

• 18 hội đoàn việt kiều đồng ký tên BỨC THƯ NGỎ GỬI Ô. PHẠM v. ĐỒNG

Trưa ngày 27-4-77, một bức thư do 18 hội đoàn Sinh Viên và Việt Kiều đồng ký tên đã được Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris gửi báo đảm lên Thủ Tướng Phạm Văn Đồng tại Hôtel de Marigny. Thay mặt đồng bào bên nhà, bức thư đã nói lên những nguyện vọng mà họ chỉ có thể nghĩ thêm chứ không có quyền phát biểu. Bức thư viết :

"Tôi há năm nay chính phủ đã phát động chính sách tái thiết xứ sở. Chính sách này đang thất bại ê chề. Thật vậy, khâu phân cho mỗi gia đình ngày càng bị cắt xén, nhu yếu phẩm khan hiếm trầm trọng, giá cả leo thang nhanh hơn nhiều quốc gia tư bản đang khủng hoảng, trộm cướp và tham nhũng hoành hành hơn bao giờ ; t ỏ m lại, tình hình kinh tế kh ả n trường đến nỗi Thủ Tướng phải cắt bớt đi cầu viện chuyên này tại các nước Tây Phương.

"Đâu là nguyên nhân của thất bại đó ? Chính phủ vẫn thường đổ lỗi cho cuộc chiến vừa r ời hay sự yếu kém của nền kinh tế miền Nam. Những lý do này có thể có phần đúng nhưng chắc chắn không thể l ề nguyên nhân chính của sự phá sản hiện tại, vì trong lịch sử, dân tộc Việt Nam đã a vượt qua những khó khăn gặp b ộ i, miền là triệu người như một ai này đều cùng một lòng tin tưởng vào sự sáng suốt của kẻ cầm quyền.

"Vâng, thật sự nhân dân Việt Nam đang hoàn toàn mất tin tưởng vào chính phủ và bộ máy nhà nước do T h ú Tướng lãnh đạo !

"Chỉ thủ hỏi xem những người dân bị chế định đi vùng kinh tế mới, làm sao họ có thể tin tưởng vào sự quan tâm của chính phủ khi họ bị bỏ rơi, không có lấy một bất

nước, nơi vùng đất cần ? Người phụ nữ làm sao có thể tin rằng đất nước đã thống nhất khi không thấy ai cải tạo hai năm chưa thấy về ? Người trí thức làm thế nào tin được rằng "không gì quý bằng tự do" khi một lời nói không cần nhắc có thể biến mình thành tù nhân chính trị ? Hoà bình ở đâu khi mỗi đêm lại nằm nghe lo sợ trên căn b ộ ập vào nhà tra hỏi ? "Chàng qua nhân quyền là a tiên đề của hệ bình, của thống nhất, của phát triển kinh tế. Nhân quyền còn bị chà đạp thì tất cả những danh từ mỹ miều kia vẫn chỉ rong tuếch và hãnh phách con người vẫn chỉ là ảo tưởng.

"Vì quyền lợi của nhân dân và của quốc gia, chúng tôi đồng thanh đòi hỏi chính phủ lập tức :

1. Ngưng ngay những cuộc đi đây đi v ạng kinh tế mới.

2. Hủy bỏ những trại cải tạo.
3. Trả lại tự do cho những tù nhân chính trị.
4. Tái lập các quyền tự do căn bản của con người như tự do tín tưởng, ngôn luận, tôn giáo, di chuyển, tụ họp,...
5. Bảo đảm rằng cuộc sống riêng tư của mỗi người dân không thể bị nhà nước xâm phạm.

6. Cho phép việc đoàn tụ những gia đình bị ly tán vì thời cuộc.

"Tóm lại, chính phủ hãy trả lại nhân quyền cho nhân dân bằng không nhân dân sẽ chỉ cõp một lời thoát duy nhất: nói đầy đ ẹp tan bạo quyền."

Tương tự nên nhắc lại, 18 hội đoàn Sinh Viên và Việt Kiều đồng ký tên vào bức thư trên quy tụ những đoàn thể tại Âu Châu sau đây: Tại Bỉ có các hội ASBL Amitiés Belgique-Vietnam ở Bruxelles, Lực Lượng Sinh Viên Việt Nam chống CS ở Liège và Nhóm Quốc Gia tại Liège.

Tại Pháp, có Hội Ái Hữu Sinh Viên và Kiều Bào Việt Nam miền Bắc Pháp Quốc, Ái Hữu Sinh Viên Việt Nam tại

Lyon, Ái Hữu Sinh Viên Việt Nam tại Montpellier, Ái Hữu Sinh Viên Việt Nam tại Orléans, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris, Ái Hữu Sinh Viên Việt Nam tại Toulouse.

Tại Tây Đức, có Hội Sinh Viên và Kiều Bào Việt Nam tại Aachen, Hội Ái Hữu Sinh Viên và Việt Kiều tại Berlin, Hội Đoàn Sinh Viên Việt Nam tại Hannover, Hội Sinh Viên Việt Nam tại Hohenheim Hội Sinh Viên và Kiều Bào tại Köln, Hội Sinh Viên Việt Nam và Kiều Bào tại Stuttgart và Liên Đoàn Sinh Viên Việt Nam Tự Do tại Tây Đức.

Tại Ý, có Hội Sinh Viên Việt Nam Yêu Nước tại Milano và Liên Hội Sinh Viên, và Kiều Bào Việt Nam tại Ý.

CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO PHẬT GIÁO NHẤT LOẠT BỊ BẮT BỐ

Hầu hết Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo bị giam kềm cả T.T. Huyền Quang

Ngày 6-4-77 vừa qua, trong một cuộc hành quân xâm nhập chùa Ấn Quang và nhiều chùa khác trong vùng Sài Gòn, chính quyền đã nhất loạt bắt bớ các vị lãnh đạo tinh thần của Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất. Được biết, số tăng ni bị bắt rất đông trong đó có ít nhất Thượng Tọa Thích Huyền Quang, phó Viện Trưởng Viện Hóa Đạo và nguyên Tổng Trị Kỳ của Viện, Thượng Tọa Thích Quảng Độ, Tổng Trị Kỳ Viện Hóa Đạo, và Thượng Tọa Thích Thuận Ân, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hoàng Pháp.

Tất cả, hầu như toàn bộ Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo đã bị bắt giam.

Những ngày kế tiếp, nhiều chùa chiền khác đã bị lục xét, các vị trụ trì bị giam giữ. Số phận của những vị này chưa được biết rõ.

Tướng cũng nên nhắc lại, tính đến đầu năm nay, không kể vụ bắt bớ quy mô ngày 6-4-77 trên đây, đã có 19 thầy bị nhà cầm quyền giam cầm trong đó có Đại Đức Thích Liễu Minh (chùa Ấn Quang) và

Thích Thông Bử (chùa Quan Thế Âm tại Phú Nhuận, tức là chùa của cơ Hoà Thượng Thích Quang Đức).

Nhiều hành động đàn áp trên đây, các quan sát viên đều nhận định tình hình giữa Hà Nội và Phật Giáo Việt Nam trước kia vẫn đã căng thẳng nay đi đến độ vỡ, do mạnh mẽ dần dần của Hà Nội. Người ta sẽ không ngạc nhiên nếu chẳng bao lâu nữa các giới Phật Tử sẽ tỏ thái độ cương quyết với nhà cầm quyền bằng cách xuống đường, tuyệt thực hay tự thiêu v.v...

Nghĩa là để chống đối các hành động tàn bạo của nhà cầm quyền, Phật Giáo sẽ một lần nữa, dùng theo lối lập trường cố hữu, dùng những hình thức tranh đấu bất bạo động để giành lại no ấm cho toàn dân.

Nhiều chính quyền trước đây đã từng nếm mùi sức mạnh tất thắng này của niềm tin và tình thương.

PHẠM CHÍ

MƯỜI TÁM THÁNG CHỒNG ĐÔI NGÂM NGÂM

Nhân một buổi họp gần đây với Phật Giáo, Ủy Đoàn Đình Tháo, ủy viên Ủy Ban Nhân Dân Thành Phố Hồ Chí Minh "cảnh cáo một số" phần tử "tại Chùa Ấn Quang to ra càng ngày càng công khai chống đối chính quyền. Tháo kết tội những người này có hành động "vi pháp" và đe dọa sẽ trừng trị theo "luật pháp".

Đây không phải là lần đầu tiên có xích mích giữa Phật Giáo và nhà cầm quyền từ khi Cộng Sản cướp quyền tại miền Nam. Ngày 2-11-75, 12 vị tăng ni Thiên Viên Dược Sư tại Căn Thờ đá tự thiêu tập thể, để phản đối chính quyền CSVN đáp tụ do tín ngưỡng tại VN.

Ngoài ra, vào cuối tháng 12 1975, Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất tại Pháp đã có chuyện Tòa Đại Sứ VNDCCH một số tiền là 150 000 M\$ Kim và 210 tấn gạo về cho Giáo Hội Việt Nam để nuôi hơn 10000 trẻ em ở nhi liên không đến tay người nhận, còn gạo, sau khi có văn thư khiếu nại, sẽ "được phân phối đều cho các cơ nhi Thành Phố Hồ Chí Minh", đó là lời biện minh của nhà nước.

Mới đây nhất, ngay sau Tết-Dinh Tỵ vài ngày, nhà nước đã đưa cán bộ đến tiếp quản Cơ Nhi Viện Quách Thị Trang ở đường Trần Quốc Toản gần Việt Nam Quốc Tự. Trước việc tiếp quản trái phép, không chứng minh thủ và cũng không nghị định, Giáo Hội Phật Giáo Thống Nhất đã phản đối mạnh mẽ bằng cách thảo một văn thư gửi cho chính phủ. Tình nên nói thêm, trước đó, các tài tử trường học và cơ nhi của Phật Giáo đã bị tịch thu và Cơ Nhi Viện Quách Thị Trang là cơ sở duy nhất còn dưới sự điều hành của Phật Giáo.

Đàn áp và ăn cướp. Ai "vi pháp" ?
Trần Công Bình.

Có tự do tín ngưỡng tại Việt Nam.

Vào thời Đệ Nhất và Đệ Nhị Việt Nam Cộng Hoà (Nam Việt) sự tự do đó được chấp nhận mặc dù các tôn giáo được sắp theo hàng nhất, nhì, ba, tư, năm và số không. Đैन buổi bình phong cách mạng và cốt tủy vô thần, tự do tín ngưỡng vẫn được đề cập đến ở báo chí (Sài Gòn Giải Phóng) và nói dài truyền thanh, truyền hình (cũng giải phóng nốt).

Hai mươi năm tự do tín ngưỡng tại Dân Chi Cộng Hoà Việt Nam (Bắc Việt) là sự thể hiện thánh ngôn của Hồ Chủ Tịch: "Không gì quý hơn Tự Do và Độc Lập. Tự do được hiểu và áp dụng là không có tự do của tín đồ, không có

tạo tự tưởng tập thể tại rạp chiếu bóng Rex, cũng như buổi học tập có vấn đề tại gia. Đại khái, nói Rex, là chính phủ tôn trọng tôn giáo khi tôn giáo đó theo chính phủ. Rõ rệt nơi nhà là các anh tướng tốt phụng nên được cất đi, các tu sĩ nam nữ cần rùi nhà thờ, chùa chiền, thánh thất, thánh đường để đi lao động sản xuất tại các vùng kinh tế mới.

Vài sự kiện là mắt mà dẫn chứng kiến: đến lễ Giáng Sinh 1975, hình Hồ Chí Minh được độc tôn ở các công nhà thờ; đến giờ Qu, di ảnh Hồ Chí Minh được lập bài vị theo kiểu Lênin ở các trụ sở cách mạng và nói những ngả tư. Ngay sau khi Cách

TỰ DO TÍN NGƯỠNG LÀ THÊ!

M. François (Pháp Kiều hồi hương)

tự do riêng tư của tôn giáo chỉ có quyền tự do của Đảng Lao Động (tức Đảng Cộng Sản) dưới chiêu bài là tự do của nhân dân. Vì thế, để nhân dân có thời giờ lao động và học tập, những cuộc lễ ngày chủ nhật được phép tổ chức vào buổi tối. Những buổi giảng tại nhà thờ, những thời pháp nội chùa chiền được thưa ngắn để thích hợp hóa với thực tế công sản. Sau thời gian ghi trên, số tín đồ các tôn giáo tan dần như hương khói.

Cần đây hơn, tại Cộng Hoà Miền Nam Việt Nam, chế độ tự do tín ngưỡng được áp dụng mềm dẻo. Đối với Thiên Chúa Giáo, có sự thiết lập Tổ Chức Công Giáo Yêu Nước, tức là theo cộng sản, và vị giám mục địa phận Sài Gòn thường ra "thông cáo công dân giáo đức". Phật Giáo cũng có tổ chức yêu nước. Nhớ lại lúc mới được giải phóng (đầu tháng 5-75) ngoài cơ Mật Trần, dân chúng còn treo song song cơ Phật Giáo nữa. Lá bùa đỏ vô hiệu và được chính thức thay thế bởi quốc kỳ Bắc Việt. Cao Đài, Hoà Hảo, tự hóa thành hai phe: phe ta (theo chính phủ mới) và phe chống đối (kháng chiến mới). Các tôn giáo khác như Tin Lành, Báp-Tít, Bà-Hai sơ bị bán tội gian điệp cho Tự Bàn, nên chỉ cần được yên phận. Những đau cơ được vơi. Các tôn giáo nói chung đều được hưởng những buổi cải

Mang thành công, dân chúng thành phố Hồ Chí Minh đôi dãi, đặc biệt trong giới lao động. Không có Chúa, không có Phật, không có Đấng Cao Đài hay Phật Thầy nào cho họ gào cao. Chỉ có Đảng và chính phủ của Bắc trợ giúp mới gia đình bị đối với vài gáo thối. Đó cũng là để tài mà sinh viên các phân khoa tại Sài-Gòn được học tập kỹ để chờ ra nước mắt và bất mãn ngâm ngâm.

Ngoài những nhà lãnh đạo tôn giáo cầu yên và những con chiên ngoan ngoan, còn có những thành phần cứng cổ. Vô quá đầy, móng tay nhọn. Cộng Sản đã cụ bị sẵn sàng những biện pháp đối phó. Tại thôn quê thì đàn áp, tiêu diệt thẳng tay; công việc em n giữa những lúy tre xanh kín đáo. Ở đô thị thì có những trở ngại thủ hùn và vệt nhau tùy trường hợp. Trường hợp linh mục thì xét nhà thờ, hồ hoàn khám phá truyền đơn, khi giới: tội phạm động, chống nhân dân. Còn nếu là sĩ cụ thì bị lôi ra toàn an nhân dân về tội chống dân và bà nữ cán bộ có thân hình đồ sộ.

Tự do tín ngưỡng cần làm đẹp cho chế độ Cộng Sản, những dân chúng Việt Nam cũng cần trải qua (nếu chính phủ cho phép) một thời gian là ba vạn sau nghìn ngày để mới có thể tiếp hóa cái bánh vẽ đó.

AI LAO: KHÁNG CHIẾN ĐÁNH CHIÊM HAI HỒN ĐẢO TRÊN SÔNG CỬU LONG

Hai hòn đảo trên sông Cửu Long do quân kháng chiến chống chính quyền chiếm giữ nay đã bị quân đội Cộng sản chiếm lại. Những kháng chiến quân chống Cộng ở đất Lào, thuộc "Đạo Quân Cứu Quốc Lào" đã chiếm một hòn đảo cách Vạn Tường 8 cây số. Đến ngày 9-4, họ lại đánh chiếm một hòn đảo nữa cách xa hơn.

Hàng ngàn quân đội Cộng sản đã được huy động, dân chúng tại thủ đô bị lo sợ lo sợ để phòng bị đánh úp. Sau 10 giờ giao tranh hôm thứ hai 11-4, quân đội Cộng sản đã chiếm lại hai hòn đảo này.

Trong cuộc họp báo ngày 12-4-77, chính quyền Vạn Tường tuyên bố có 10 kháng chiến quân bị tử thương và 2 người bị bắt, một người 18 tuổi và một người 20 tuổi. Phần còn lại khoảng 20 người đã trốn được qua Thái Lan.

Trả lời câu hỏi báo chí ngoại quốc, 2 kháng chiến quân bị bắt nói rằng họ được huấn luyện quân sự tại một trại lớn của những người Lào sống lưu vong trên đất Thái bên kia sông Cửu Long, và họ đã được quân đội Thái giúp đỡ quân nhu.

Cuộc họp báo này của Vạn Tường nhằm dẫn chứng mạnh mẽ cho những lời tố cáo Thái Lan xen vào nội bộ của Lào. Chính quyền Lào còn hăm dọa Thái Lan phải trao trả những người Lào sống lưu vong trên đất Thái, bằng không sẽ liên lạc giữa hai nước sẽ không thể tiếp tục bình thường.

Tin trên chứng minh kháng chiến Lào hiện diện không những tại các vùng người Mèo mà còn ngay cả chung quanh thủ đô Lào. Tuy nhiên, các quan sát viên đều tỏ ý nghi ngờ về sự việc Thái Lan đã dám gây luy đến thân bằng cách can thiệp vào Ai Lao.

Ái cũng biết rằng Thái Lan còn đang quá bù đầu với những xích mích biên giới với Campuchia, với du kích quân Thái Cộng tại biên giới Mã Lai, để gây thêm rắc rối tại biên giới với Lào. Đứng hèn, phải chăng đây là cuộc gây hấn của Cộng sản, khởi đầu cho chiến dịch đánh chiếm Thái Lan? (Xem tin Nhân Bản số 1 có 8000 lính Bắc Hàn tại biên giới Thái-Lào và 30000 lính Bắc Việt tại Ai Lao).
LÊ THIÊN

NHÂN CHUYÊN ĐỀ DU Ô. PHẠM VĂN ĐỒNG ...

TIẾNG CƯỜI GIẾT NGƯỜI

Trong cuộc họp báo ngày 28-4-77, ông Đổng đang thao thao bất tuyệt tán dương sự "đón tiếp nồng hậu" của Pháp "kết quả của sức tưởng tượng của cuộc hội đàm", thì bỗng nhiên một câu hỏi được tung ra từ đám cử tọa gồm toàn kỳ giả: "Thủ Tướng vừa nói đến bình thường hoá việc bán giao với ngoại quốc, thế còn việc bình thường hóa tại Việt Nam?"

Ngạc nhiên. Song không cần được cơn tức giận, Đổng hỏi lớn: "Thế nghĩa là thế nào! - Vừa Thủ Tướng, nghĩa là Thủ Tướng có nghĩ đến việc hủy bỏ những trại cải tạo, những cuộc di dân v.v.; tóm lại trao lại vài quyền tự do cho dân chúng hay không?"

Đổng lại có những chuyện ấy. Người dân Việt Nam cơ than trách những việc đó bao giờ đâu! Xong Đổng cười lớn: "Ha ha ha ha ha! Bận người. Đổng! Còn sống đâu để mà "than với trách"?"

Hà Nội viện trợ súng... Mỹ cho C.S. Đông Nam Á?

Một phái đoàn của chính phủ Mỹ mới đây, trong chuyến công du sang Đông Nam Á, đã tỏ ý thắc mắc về những vũ khí của Hoa Kỳ hiện đang được sử dụng bất hợp pháp tại Mã Lai Á. Theo phái đoàn, những vũ khí này do Hoa Kỳ để lại Việt Nam sau cuộc chiến và chính phủ Hà Nội đã bán những vũ khí trên cho quân du kích Cộng sản tại vùng Đông Nam Á. Được biết, sau khi chiếm miền Nam, Bắc Việt vẫn lên tiếng đòi hỏi Mỹ phải bồi thường chiến tranh. Đáp lời, Mỹ tuyên bố đã để lại Việt Nam tổng số vũ khí tương đương với số

tiền bồi thường chiến tranh mà Bắc Việt đòi. Nay số vũ khí trên của Hoa Kỳ bỗng tự tay Bắc Việt chuyển sang tay quân du kích Cộng sản tại Mã Lai Á. Phải chăng đây là âm mưu gây rối loạn của Cộng sản Bắc Việt tại Vùng Đông Nam Á và luôn thể tiêu thụ bớt số vũ khí thặng dư hầu xin thêm viện trợ Hoa Kỳ? Đãi Hà Nội, trong những ngày qua, thì tự biện minh bằng cách tỏ cáo Mỹ kiểm soát gây hấn tại vùng Thái Bình Dương hầu tạo một phong tuyến mới của thế giới tự do ở Đông Nam Á.

NGUYỄN VIỆT THẮNG

Vài chuyện bên lề

TÀU ĐỂ BẮT TÔM HAY BẮT NGƯỜI?

Ái cũng biết ông Đổng qua Pháp để xin tiền. Pháp đồng ý cho tiền, miễn là các hãng Pháp được Hà Nội ưu đãi. Nói rõ hơn, miễn là nền kỹ nghệ Pháp có cơ hội bán hàng cho người Việt Nam, nghĩa là thu được tiền. Chỉ toàn chuyện tiền, giàu điếm làm gì cho thêm mệt?

Ờng trong chiều hướng đó chỉ mấy ngày nay, hãng Les Chantiers Normands Réunion, tại Courseulles sẽ giao hàng cho Việt Nam hai chiếc tàu cầu tôm, được mệnh danh là "Chiến Thắng 101 và 102".

Hai chiếc tàu này dài trên 25 thước và có thể chở đến 15 thủy thủ. Hệ thống ra-đa được trang bị rất tối tân, tốc độ đến nổi người ta tự hỏi tại sao không lẽ chỉ dùng để câu tôm? Hay để lừng bắt các chiếc ghe của những người dân khôn khéo chạy trốn địa ngục Cộng sản? Ừ nhỉ, chỉ cần tằm sao lại phải đặt tên là "Chiến thắng" BÙI TRỌNG KHUÊ

Bình luận

CHIẾN LƯỢC NGA SÔ tại PHI CHÂU

Chuyên công du Ô. Đông... (tiếp theo Tr.1)

Không phải ngẫu nhiên mà giữa thí đồ Mạc Tử Khoa có một trường đại học lấy tên là đại học Lumumba.

Đã từ trên hai mươi năm nay, Nga Sô có sẵn một kế hoạch tình vi do Mikhaïl Soulovlov thảo ra để, cho chủ nghĩa Mác Xiét xâm lăng Phi Châu và trường đại học Lumumba được thành lập để đào tạo những cán bộ chuyên nghiệp cho mục đồ đó.

Trên 20 năm nay, Nga Sô đã âm thầm xâm lăng các nước Phi Châu bằng cách gửi cán bộ, súng đạn, gây rối, hạ uy tín các nhà lãnh đạo, chia rẽ các bộ lạc, phá vỡ các cơ sở tôn giáo, và ủng hộ một cách tích cực các "phong trào giải phóng".

Gần đây, cuộc xâm lăng của Nga Sô đã gặp được nhiều yếu tố thuận lợi:

1. Sự cố chung của thời kỳ thuộc địa trên những căn cứ cuối cùng của đế quốc tại Phi Châu đã để lại những lỗ trống mà Nga Sô tối li ến ngay để lấp đầy. Đặc biệt là tại Angola sau khi Bồ Đào Nha buông xuôi từ tháng 4 năm 1974, Nga Sô đã không mất nhiều công để "hướng lợi".

2. Hoa Kỳ mà lương tâm không còn được yên ổn sau vụ Watergate và sự sụp đổ tại Việt Nam, đã mất hết tư tin và ngân ngoại không muốn phải lưu động ra chân đường Nga Sô. Âu Châu thì đành chịu bó tay vì chẳng có một kế hoạch cụ thể nào về Phi Châu và cũng chẳng đủ phương tiện.

3. Tại hai nước Nam Phi và Rhodesie, quyền hành v ẫn được tập trung trong tay a y thiểu số người da trắng, nên mặc dầu người da đen ở hai nước đó có một mức sống cao hơn ở các nước Phi Châu khác, người da trắng vẫn ở vào một thế rất khó ăn khó nói trong khi Nga Sô đứng ra như là quân quân bệnh vực người da nâu.

Đề riêng ra trường hợp của hai nước Nam Phi và Rhodesie nhìn lên bản đồ Châu Phi hôm nay, chúng ta thấy tình hình tổng quát như sau:

- 12 nước đã rơi vào ảnh hưởng Nga Sô.

- 19 nước còn giữ nhiều liên hệ với Tây Phương.

- trên 10 nước khác tạm gọi là không liên kết nhưng thực ra cũng có một số đã nghiêng ngả về Mạc Tử Khoa.

Hiện nay, Nga Sô đang cố gắng nhằm lên hai lối:

tại Zaïre và tại Rhodesie.

Tại Zaïre :

Sau khi ở ạt đem vũ khí và các đồng chí rêu sôm xoam của Cubavào giúp cho phong trào MPLA làm chủ tình hình tại Angola, Nga Sô hiện đang dùng Angola làm bàn đạp để tấn công Zaïre. Đối với thế giới bên ngoài, sự việc được trình bày như là một nhóm hiệp binh Katangais trước đây trốn sang Angola, nay bắt đầu vì chế độ của Tổng thống Mobutu tại Zaïre, nên đem quân về giải phóng đất nước. Thực ra thì nhóm hiệp binh đó chỉ là những cán bộ được Nga Sô huấn luyện v ả trang bị vũ khí tối tân và

Nhưng xóa bỏ Rhodesie cho ai ? Trong con tính của Nga Sô nếu đặt được ảnh hưởng tại Rhodesie và sau này tại Nam Phi thì tức là trong thực tế đã chiếm gần trọn Châu Phi vì:

- phía Bắc, với Algérie và Libye đi theo Mạc Tử Khoa, Nga Sô có thể kiểm soát hẳn Địa Trung Hải.

- phía Đông Bắc, với căn cứ khổng lồ Nga Sô hiện đặt tại Berbera (Somalie) bất cứ lúc nào cũng có thể khóa chặt Hồng Hải và Kinh đạo Suez.

- phía Đông chặn Ấn Độ Dương

- phía Tây trấn Đại Tây Dương

- phía Nam là con đường có

Liên Cuba sẽ không rút khỏi xứ Angola .

Nhân chuyên công du hồi cuối tháng 3 vừa rồi, Fidel Castro đã tuyên bố tại thủ đô xứ Angola rằng quân đội Cuba sẽ không rút khỏi Angola. Lãnh tụ Cuba biếm nhin sự hiện diện của quân đội Nga ở đây là nhằm mục đích "giúp đỡ".

phê Cộng Sản do Neto c ả m đầu, cho đến khi nào "Angola đủ sức chống đ ọi xâm lăng của đế quốc".

Theo sự ước lượng của quân sát viên quốc tế, tại Angola có tới hơn 12000 chính quân Cuba, cộng với một số cán bộ "dân sự" thì hành các công

tác quân sự bên lề. Tổng số người Cuba tại Angola 1 ến đến hơn 23000. Ngoài ra, Neto còn nhận sự "giúp đỡ" của 3 ngàn quân Đông Đức và "c ờ v ần" của các nước Cộng Sản Đông Âu như Nga, Lômani, Bao gia Lôi v.v..

Với sự hiện diện của đạo quân ngoại quốc đến hơn ba vạn người, Cộng Sản quốc tế cốt ý muốn Angola làm bàn đạp xâm lấn các quốc gia láng giềng, khởi đầu bằng Zaïre.

Phạm Nguyễn Thu

được Cuba làm cố vấn về du kích chiến. Thành ra vụ Angola-Zaïre giống hệt tình hình Việt Nam trước đây: Angola là Bắc Việt, Zaïre là miền Nam Việt Nam và hiện binh Katangais là Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam (có khác chăng là ở đó Lê Duẩn mang tên là Neto v ả Nguyễn Hữu Thọ là Gizenga).

Tại Rhodesie :

Nga Sô đang vận động bốn nước liên kết thành một mặt trận chung để nhờ bực chính trị người da trắng tại Rhodesie. Bốn nước đó là Tanzania, Mozambique, Zambie, và Botswana. Rhodesie nằm thọt lớn giữa bốn nước đó và bên trong Rhodesie thì đã có sẵn quân đội nhân dân của Mặt Trận Tổ Quốc do Nkomo lãnh đạo.

Chuyên công du Phi Châu trong tháng 3 vừa qua c ả a Progomory là một xác nhận sự quyết tâm giúp đỡ của Nga Sô để người Phi Châu có thể xóa hẳn "mối nhục Rhodesie".

hạng chuyển vận dầu hỏa mỗi tuần 28 triệu tấn dầu cho Hoa Kỳ và Âu Châu qua mũi Cap.

Nga Sô đang là một nước không có bờ biển tới khi đó sẽ trở thành một cường quốc đại dương với những bờ biển nằm chính nhin ngay giữa mặt địa cầu. Và tất cả những quảng m ỏ, nguyên liệu chiến lược của Châu Phi khi đó sẽ được Nga Sô mặc tình chiểu c ờ.

Nhưng Nga Sô đã thực sự thao túng được Châu Phi như mưu đồ dự định chưa ?

Trên thực tế vẫn còn rất nhiều bất ngờ:

- trước hết, ngay tại Angola, cục diện cũng chưa hẳn ổn định. Một cuộc nổi chiến có thể bùng nổ trở lại bất cứ lúc nào vì hai mặt trận đối lập với Neto, mặt trận FNLA được Trung Hoa giúp đỡ và mặt trận UNITA được Tây Phương ủng hộ, vẫn hoạt động tự những chiến khu vùng chắc Nga Sô dùng Angola làm bàn

đạp nhưng Angola còn chưa yên ổn tại Nga Sô và những ảnh hưởng của Cuba chưa thể đi quá xa.

- trong nhất thời ảnh hưởng của Trung Hoa có bị Nga Sô làm lu mờ. Trước đây Trung Hoa đã phải hàng ngàn cán bộ sang Tanzania và Zambie làm giúp con đường xe lửa dài gần

2000 cây số nối liền hai biển, Trung Hoa chắc chắn không để cho Nga Sô gạt bản mình ra khỏi Phi Châu và mỗi bước đi của Nga Sô đều phải trông chừng Trung Hoa.

- các nước Ả Rập ở hai bên bờ Hồng Hải, một bên là Arabia Saoudite, một bên là Ai Cập và Soudan hết sức lo ngại sự kiểm soát của Nga Sô nên phải làm đủ mọi cách để giữ cho Hồng Hải là khu vực riêng của Liên Minh Ả Rập.

Và Arabia Saoudite với những giếng dầu khổng lồ, với sự Ng ỳ Kim ký thác tại những ngân hàng Hoa Kỳ, có những phương tiện để đối họi Tây Phương bỏ thối đồ rứt về về tình hình Châu Phi mà tích cực giúp đỡ hơn những nước không muốn quay theo quỹ đạo Cộng Sản.

- một số lớn các nước Châu Phi còn nghi kỵ Nga Sô, ngay cả những nước mà Nga Sô cho rằng có thiện cảm với mình như Tanzania. Các nước đó đều chủ trương việc của Phi Châu để mặc người Phi Châu giải quyết với nhau. Một số nước khác còn đi xa hơn nữa như Maroc đã phải hạn viện binh đến giúp đỡ Zaïre chống lại "đoàn quân giải phóng" được Nga Sô cho xuất phát từ Angola.

Nga Sô không dám coi thường tất cả những sự nghi kỵ, và chống đối nổi trên những vấn đề còn đánh độn can nạo cốt để làm tê liệt các phản ứng của Tây Phương. Nếu Tây Phương không chọn thái độ thụ động buông xuôi thì mưu đồ xâm lược toàn Châu Phi của Nga Sô có thể bị chặn đứng. Nhưng nếu lương tri của thế giới từ chối biết nhin cảm khi Nga Sô có vũ khí, Cuba đỡ bộ quân lính lên Angola và cũng cái lương tri từ đó để lại lớn tiếng la lối khi Pháp mới cho Maroc mượn vài cái máy bay chuyển vận để đi Zaïre, thì một khi Nga Sô đã nuốt trọn Châu Phi, những ngày tự do còn lại của Tây Phương cũng sẽ chẳng được là bao nhiêu nữa.

Đặng Văn Hải

Hy vọng đã bùng lên

PHONG SỰ

"Bác ký không được vì bác trong Hội Người VN tại Pháp"!

4g chiều ngày 5-4-77, tôi cùng một nhóm đồng các bạn chia nhau đứng trước hai cửa tiệm Thanh Bình xin chữ ký của ông đồng bào vào bức thư gửi lên Tổng Thống Pháp. Tr ờ đi nắng và ấm áp nên số người đi chợ khá đông, phần nhiều là người lớn tuổi.

Chúng tôi thật ngạc nhiên thích thú vì sự ủng hộ của các bác, các anh và các chị Việt Nam lần đầu tiên tiếp xúc lại nông hậu đến như vậy Tuy có đột ngột, nhưng sau khi đọc bức thư, mọi người đều vui vẻ cúi cảm thông với chúng tôi. Một bà trạc tuổi, nói nhỏ với tôi: "Tôi chỉ mong ước được đoàn tụ gia đình. Tôi còn vài đứa kẹt bên nhà, chúng khổ quá cứ đòi sang đây mãi". Bà đi cùng và người con lớn và các bác con kỹ vào bức thư.

Trước khi đi, bà dẫn tôi: "Xin cô giữ kín tên tôi. Có thường gim cho mấy đứa cháu tôi còn ở bên nhà". Câu nói thành thật mà thấm thía làm sao! Một cụ khác, đã ngoài ngũ tuần, nấn ná đứng cùng chúng tôi hỏi: "Khuyên chúng tôi: "Chớ ngại nguy hiểm lắm, các cháu coi chừng bọn nó hành hung đấy". Các ông doc xong, niềm cuối ý nghĩ gặt đầu khen rồi hỏi: "Làm sao cho bác biết kết quả vụ này đây ?". Thế là chúng tôi lại được dịp mời ông mua tờ Nhân Bản. Một bà khác, chạy trốn một năm sau ngày 30-4, tích cực hơn: "Mình đòi hỏi đoàn tụ gia đình chưa đủ, phải đòi hỏi họ áp dụng c ả nhân quyền nữa...Mình bên này có tù đó, tại sao lại phải sợ, phải lên tiếng tố cáo tội ác của chúng nó với

dù luân quốc tế chứ!" Rồi bà tiếp, giọng cay đắng: "Bác ở với Cộng sản một năm mà như một thế kỷ. Chúng nó chế c ờ nói chứ không làm. Nhờ Trời Phật, bác thoát được sang bên này nên bác tự hũa là làm được việc gì cho kháng chiến bác cũng làm. Bác chẳng còn sợ gì cả. Cuối tháng này có biểu tình chống Phạm Văn Đồng, thế nào bác cũng đi!".

Sau ba tiếng đồng hồ, chúng tôi gặt hái được vào khoảng 100 chữ ký. Những nợ tự chối rất ít. Có một cụ nói với tôi: "Những điều c ả của cháu đó hỏi ở đây rất là chính đáng. Nhưng bác ký không được vì bác ở trong hội Người Việt Nam tại Pháp. Một số nó đi thẳng không dám nhin chữ tôi mà cũng không dám đứng lại đọc bức thư.

Tôi có cảm giác đang sống trong một xã hội Việt Nam thu hẹp lại. Đám đông dân chúng thì chống đối chính quyền thâm lăng, tuy e ngại

sự khủng bố của Cộng Sản nhưng trong bóng tối sẵn sàng làm mọi việc có lợi cho kháng chiến. Một thiểu số trong guồng máy Cộng sản thì bắt đầu nao núng trước sự thật, bậm tâm nát c ờ vì các chữ "Tự do, Nhân Quyền" nhưng thụ động vì còn sợ hãi. Còn lại thiểu số những kẻ tự xưng là "tiền bộ" nhưng thực sự đang thoái lui về quá khứ với những hành động khủng bố áp đảo tinh thần, đã man không kém gì thời phong kiến độc tài ngày xưa.

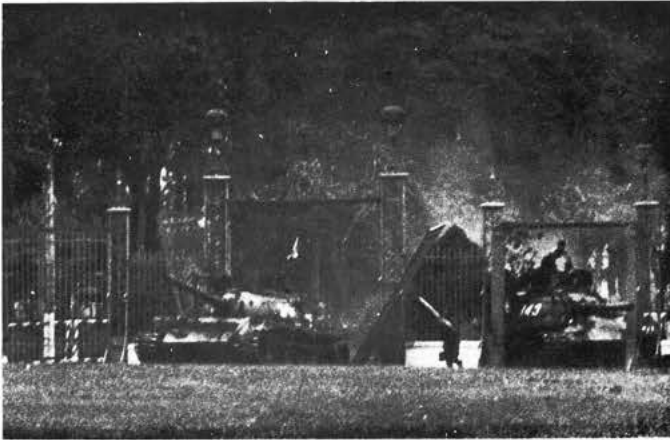
Nhưng hy vọng vẫn bùng lên giữa tâm tối. Vì ngày hôm nay, đã có những người trẻ đứng xin chữ ký dưới ảnh n ặng chạng chạng. Vì ngày hôm nay, vẫn còn cả ngàn các bác, các anh, các chị ký vào bức thư đòi hỏi nhân quyền và đoàn tụ gia đình tại Việt Nam. Vì ngày hôm nay, lòng người như một cùng nghĩ như bà lớn tuổi trốn đi một năm sau ngày 30-4: "Làm được gì cho kháng chiến cũng làm!".

ĐÀO PHƯƠNG CHÍ.

NHỮNG VỖ ĐÀU

Nhưng chính sách "hiện diện" của Pháp tại vùng Đông Nam Á không phải lúc n ả o cũng thành công như ý. Pháp đã từng bị nhiều v ỗ thật đau. Người ta còn nhớ, vào những ngày cuối của chế độ Lon Nol, tháng 4-75, khi tất cả các quốc gia Tây Âu cuốn gỏi rời khỏi Nam Vang thì Pháp lại ra chỉ thị cho Pháp kiều ở lại tại chỗ. Để rồi rồi cực, tất cả Pháp kiều tại Kampuchia bị đuổi đi sau bao nhiêu ngày bị bỏ đói trong khuôn viên Toà Đại sứ Pháp! Cùng một chính sách, áp dụng tại Việt Nam ít tuần lễ sau đó cũng không ngăn cản Hà Nội quốc hữu hóa tất cả các công

(xem tiếp Tr.6)

30-4-75 : những chiếc xe thiết giáp của quân đội Bắc Việt tung tung của Dinh Độc Lập khởi đầu cho sự thống trị của Cộng Sản trên toàn cõi Việt Nam

Đẩy những nhà tu "chân chính và tiên bộ" của Giáo Hội Phật Giáo Yêu Nước !

ĐƯỜNG XE LỬA

Ngày xưa nước Việt Nam không có Đường xe lửa
Ngày nắng trên đường cái quan
Từ mũi Cà Mau đến đi Nam Quan.

Ngày nay mùa chết trên giồng sông Hiền Lương
Đường xe lửa thống nhất đã nổi.
Không còn là Annam, Cochinchine, Tonkin,
Không còn là Bắc Việt Nam, Nam Việt Nam
Đường xe lửa Việt Nam đã nổi
Từ Thủ Đức Chủ Nghĩa đến Staline Chủ Nghĩa.

Ngày chết ở một lãnh thổ hồi sinh
Ngày xưa con người là con số nô lệ
Ngày nay con người là đơn vị sản xuất
Ở một guồng máy quay
Hay là bánh xe lửa chạy
Con người không phải là con người
Vì con người không còn thấy
TỰ DO.

NGÔ THÁI NGUYÊN

Một mẹ và ba con lạc lõng trong vùng kinh tế mới
Bốn triệu đồng bào sẽ phải cùng chung cảnh ngộ này

Công tác Thủy Lợi : một thành công lớn của Cách Mạng hay chỉ là đầy đọa và trả thù ?

Hai năm sau : những guồng máy tràn đầy hy vọng vào Kháng Chiến Quân bất khuất

CHUYỆN GẦN... CHUYỆN XA... trong tháng qua

CHUYỆN NHÀ TU HỒT CỘNG SẢN.

Nữ tu sĩ Van Dermeersch kể ra cũng là một nhận vật tiêu biểu cho giới Công Giáo tại khuyển! Thay vì dâng hương lên bàn thờ Chúa, bà ta thích làm công việc xống hương Karl Marx. Nền người ta không lấy làm lạ khi thấy Cộng Sản Việt Nam mỗi bà ta sang làm cố vấn trong công việc dạy nghề cho các cô gái hoàn lương, mục đích để cho khi trở về Pháp, bà l ẽ n tiếng ca ngợi những "thành quả tốt đẹp" của chế độ mới.

Trong một cuộc phỏng vấn truyền hình gần đây, người ta đã đặt hỏi bà nhiều câu hỏi trong đó có hai câu liên quan tới Việt Nam.

Câu hỏi I: Bà thấy ở Việt Nam hiện nay có tự do cá nhân không?

Trả lời: Tôi đã cố lần hỏi ông Nguyễn Hữu Thọ, Chủ tịch Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam Việt Nam về vấn đề này thì được trả lời "Đối với người Việt Nam chúng tôi thì tự do xã hội cần hơn tự do cá nhân. Tự do xã hội là tự do làm việc, tự do ăn ở. Có cái đó mới bản thân tự do cá nhân."

Câu hỏi II: Ở Việt Nam có sự cộng tác giữa người Công Giáo và nhà cầm quyền Cộng Sản không?

Trả lời: Tôi đã hỏi Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình về điểm này thì được trả lời là sự cộng tác rất tốt đẹp.

Nghe xong cuộc phỏng vấn, thỉnh giả không khỏi bàng hoàng và muốn hỏi thêm Nữ tu sĩ Van Dermeersch về một vài chi tiết nữa:

- Tại sao Nữ tu sĩ không trả lời tháng mà lại có phải mượn người khác trả lời hộ? Có phải là vì những điều bà nhận xét tại chỗ trái ngược hẳn với những câu trả lời không?

- Hỏi ông Nguyễn Hữu Thọ về tự do thì nên hỏi tại sao Mặt Trận Giải Phóng mà ông ta làm Chủ tịch đã "tự do" biến đi đâu mất?

- Tự do xã hội là tự do làm việc, tự do ăn ở. Nói như vậy, thì lao công cưỡng bách,

hàng tuần đi công tác thủy lợi có phải là tự do làm việc không? Khẩu phần gạo từ 9 ký một tháng xuống còn 2 ký có phải là tự do ăn không? Hàng triệu người được đi vùng kinh tế mới có phải là tự do ở không?

- Hỏi Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình về sự cộng tác tốt đẹp giữa người Công Giáo và nhà cầm quyền Cộng Sản thì sao không hỏi thêm Đức Giám Mục Nguyễn Văn Thuận trong khám Chí Hoà hay linh mục Nguyễn Hữu Nghị trong vụ án Vĩnh Sơn xem có được "cộng tác" không?

VẤN CHUYỆN TỰ DO

Đây là một câu chuyện thường được dân Mạc Tử Khoa kể thêm cho nhau nghe:

Một người Mỹ với một người Nga tranh luận với nhau dù đối, người nào cũng cho rằng dưới chế độ của nước mình, dân chúng được hưởng đầy đủ mọi quyền tự do.

Người Mỹ nói: bên Hoa Kỳ chúng tôi có thể tới trước ngay toà Bạch Ốc mà lớn lên "Đa đảo Carter" mà cũng không bị ai bỏ tù.

Người Nga đáp lại: bên Nga số chúng tôi cũng vậy, bây giờ tôi tới ngay trước điện Cẩm Lĩnh rồi lớn "Đa đảo Carter" cũng chẳng ai bỏ tù tôi cả.

CHUYỆN TỰ TỰ

Một bản thống kê mới đây về con số lính Nga đóng tại các nước Đông Âu đã kết liễu binh nghiệp của mình bằng cách tự tử, cho biết con số đó đã tăng gấp ba lần từ năm 1973 tới nay.

Lý do: vì cầm chân quá lâu trong trại đồn trú không được đi ra ngoài nên buồn quá, tự tử cho hết buồn.

Khó cho nhà cầm quyền Nga là để cho lính đi ra ngoài trại thì lại cho người dân bản xứ cái hình ảnh Nga đã can thiệp vào nội bộ các nước xã hội anh em.

CHUYỆN MÁY BAY ĐẠM NHAU

DƯỚI ĐẤT

Thế giới chưa hết xúc động về tai nạn phi cơ tại Phi ở trường Tenerife khiến cho

575 hành khách bị tử nạn.

Dù trước điều tra cơ quy định trách nhiệm của phi đoàn Pan Am, hay KLM, hay của đài kiểm soát không lưu đi chăng nữa thì trách nhiệm chính mà ít ai nhắc tới vẫn là do bản tay không bố Cộng sản của "Phong trào giải phóng quần đảo Canarias", MPALAC, do Cubillo một lãnh tụ Cộng sản đã được Nga huấn luyện cầm đầu. Cubillo đã cho đặt bom tại phi trường Las Palmas. Đó mà phi trường này phải đóng cửa và tất cả các phi cơ đi tới quần đảo Canarias đã phải đổi hướng và đáp tạm xuống phi trường Tenerife. Không lưu bị ứ đọng và vì thế đã xảy ra tai nạn.

Cần nói thêm là trái bom Cubillo cho đặt tại phi trường Las Palmas đã do nước xã hội anh em Algérie cung cấp.

CHUYỆN BÓNG BÀN

Những chuyện xa gần trên đều mang nhiều màu sắc ảm đạm, nên xin kể chuyện thể thao cho vui hơn. Trong cuộc tranh giải vô địch bóng bàn thế giới tại Birmingham vừa qua, các tuyển thủ Tây Phương đều bị đội Trung Cộng áp đảo vì Trung Cộng đã cầm vọt up thì lại còn dùng hai mắt khác nhau, một mắt nhìn li như đồng sống Dương Tử, một mắt gò gù như Van L y Trường Thành. Lũ trao ban họ đấu vọt dưới mắt bàn nên không biết họ đánh bằng mặt vọt nào, chờ trông thấy bàn sang tới nơi mới dò thì ban soáy, mỗi trái soáy một kiểu tùy theo mặt vọt, thế là đối thủ thua ngay banh và lưới.

Còn nhớ lại, trước đây Hoa Kỳ đã gửi đội bóng bàn sang Trung Cộng như là một phái đoàn ngoại giao trước khi ông Nixon sang gặp Mao Trạch Đông. Nhưng nếu ngoại giao của Cộng sản cũng lại có hai mặt như vọt bóng bàn thì Tây Phương còn được nếm nhiều phùng cay đắng.

Trương Văn Linh

Sáng tác

THỜI ĐẠI HOÀNH TỬ

Ngày tôi chào đời, giữa nỗi vui mừng sung sướng của mẹ tôi, thì trái lại cha tôi đã cau gập bức dọc bỏ nhà đi biệt cả tuần. Tôi còn nhớ biệt lời mẹ tôi kể lại, trước khi bỏ đi, người đã nói: "Sinh một đứa trẻ vào cái thời hoành tử này là cả một tai vạ".

Càng lớn lên, tôi càng hiểu tầm sự của cha tôi. Tôi sinh ra trong làng Minh Kinh, một làng nhỏ như bao làng khác của xứ Xích Quốc. Đức Vua của Xích Quốc được tôn thờ như Thượng Đế. Hàng năm vẫn tổ chức một buổi lễ lớn để chúc tụng tài trí dân, trị nước của ngài. Đuối quyễn đức Vua là hàng quan lại được tuyển chọn qua hai kỳ thi Minh Kinh và Hoành Tử. Hoành Tử có nghĩa là lối lối lớn lao. Kỳ thi Hoành Tử ỹ tuyển chọn những thí sinh nổi trội lạc nhất trong nước. Có lần cha tôi dẫn tôi đi xem thi Hoành Tử khiến tôi được chứng kiến một câu chuyện khó quên. Kỳ thi hôm ấy, có một tên sát nhân nổi tiếng trong làng dự thi. Xui thay một nạn nhân còn sống sót của hắn biết chuyện đến nói tố cáo hắn. Trước mặt quan chấm thi và cử tọa, tên sát nhân oang oang kết tội nạn nhân của mình. Lời văn, giọng nói danh thép đến độ khiến nạn nhân cảm thấy mình có tội và cả cự tọa lẫn quan chấm thi đều một lòng cho tên sát nhân ấy đổ tiếng sỉ. Biến hư thành thực, thực thành hư, đó là tài ăn nói của quan lại nước tôi.

Còn Minh Kinh có nghĩa là hiểu sách. Kỳ thi Minh Kinh tuyển chọn những thí sinh nào thuộc lòng Xích Kinh nhất. Cuốn kinh thay đổi với mỗi triều vua. Thời tôi sống nó là cuốn Xích Kinh, cuốn sách dạy trị dân bằng ngôn ngữ. Lang từ mang tên là Minh Kinh, vì thời trước có nhiều người khoa bảng đỗ kỳ thi Minh Kinh này. Cha tôi là một trong những người khoa bảng nổi tiếng ấy. Nhưng

thời ông, cuốn Xích Kinh chưa có mà cũng chưa có kỳ thi Hoành Tử.

Cha tôi là một nhà ngôn ngữ học tài ba lỗi lạc trong nước. Cả cuộc đời, ông đắm say trong việc khảo cứu ngôn ngữ. Đối với ông, ngôn ngữ là một khí giới sắc bén, cần được xử dụng một cách thận trọng. Từ cách chọn chữ cho đúng đến việc chọn lúc nói cho hợp, cha tôi luôn luôn cố gắng tôn trọng ba chức tiêu của ngôn ngữ mà chính ông tự đề ra: chỉ nói sự thật, chỉ nói khi cần, chỉ nói điều có ích. Suốt tuổi ấu thơ của cha tôi, dưới sự hướng dẫn của cha tôi, là những buổi ngày tập im lặng và tập nói. Ông chọn cho tôi tên Cẩm, nhắc nhở tôi nhớ thời hoành tử của bạn quan lại đờng thời, nói hư lại thực thực. Suốt nhiều năm trời, ông tập cho tôi im lặng. Con phải im lặng để tập nghe. Con tập nghe để phân biệt hư thực. Khi phân biệt được hư thực trong ngôn ngữ kể khác, lúc ấy con mới tập nói về con để bắt đầu nghe được chính con! Ông hay dẫn tôi đến nhà bạn hữu của ông, ngồi nghe ông đàm đạo với họ để khi về nhà ông dạy tôi phân biệt ngôn ngữ từng người.

Năm tôi lên 7 tuổi, lần đầu tiên ông tặng cho sinh nhật cho tôi: một đàn 7 chú mèo con. Từ đó, tôi với ông tận tụy và thích thú trong công việc mới: nuôi mèo. Đàn mèo lớn nhanh như thổi. Chẳng bao lâu chúng sinh con đẻ cái nhiều đến độ tôi không còn nhớ có bao nhiêu con và không nhận diện nổi từng con một như trước. Mẹ tôi nuôi chúng ăn không xuể và dẫn đi chúng tìm cách ăn vụng bên nhà hàng xóm. Mỗi lần đành giết ăn, chúng cứ về lần nhau, tru tréo đình tai nhức óc, toác cả manh lông, chảy cả máu. Cho đến ngày, không chịu nổi những cuộc hỗn chiến thường xuyên ấy, tôi đành để mẹ tôi đem cho cả đàn mèo. Từ dạo ấy, tôi cứ thối mả mả tại sao đàn mèo của tôi khi sống ồn ào hoà với nhau như một xã hội có lớp lang, trật tự. Cho đến một ngày, không giữ được nữa, tôi phải hỏi cha tôi. Ông điềm nhiên trả lời như đã suy nghĩ đến việc ấy từ lâu: "Này con, con người hơn súc vật nhờ ngôn ngữ một phần. Mà xã hội thành t ừ được một phần cũng nhờ ngôn ngữ. Ngôn ngữ là một phương tiện giao dịch giữa hai cá nhân. Không có nó, hai cá nhân là hai thế giới riêng biệt. Ngôn ngữ giúp c o n người giỏi bày tâm sự, để lộ cá tính riêng. Có gì bày mới có thông cảm. Có thông cảm mới đưa đến việc đoàn kết nhau lại thành một xã hội. Theo dà tiên, ngôn ngữ vượt lên trên vai trò dung cụ diễn ý của một cá nhân để trở thành tiếng nói chung của cả một xã hội. Như Pháp luật là gì nếu không phải là ngôn ngữ của một xã hội, nói lên ý muốn tôn trọng m ột trật tự sống nào đó? Ngôn ngữ này có một sức mạnh vô hình khiến người người phải khuất phục. Sức mạnh kinh hồn đến độ con người có thể đánh nhau vì một chút môt lời nói. Cho nên, cha vẫn nói với con, n ếu là một khí giới sắc bén cần phải x ử dụng thận trọng.

Vũ THỊ THƯỢNG THẢO (còn tiếp một kỳ)

Chuyện công du Ô.Đông.

(tiếp theo Tr. 4)

ty Pháp và đối xử không chút nề nang đối với các kỹ giả, kiều bào và cha sở Pháp. Gần đây hơn, vào tháng 5-76, Pháp vừa tiếp đón rầm rộ đảng Tiểu Bình, lúc ấy làm phó thủ tướng Trung Hoa đỏ, thì ít ngày sau, đảng Tiểu Bình bị hạ bệ!

Lần này, vấn chưa có gì chính to cho Pháp là Hà Nội sẽ trang trải những khoản tiền vay và sẽ không cho Pháp vãi vố đâu nữa.

Còn về phía Việt Nam, hẳn nhiên là lần này về nước ông đồng có thể tự hào đã không ra về tay không. Ông chung những số tiền chưa dùng của viện trợ Pháp những năm trước và số tiền viện trợ n ăm nay, Hà Nội sẽ có khoảng 1 tỷ 300 triệu quan phụ trợ trong công quỹ. Đây là một số tiền đáng kể. Nhưng hai dân anh "vĩ đại" Nga số và Trung cộng hẳn thế nào việc một t chỉ hải của mình giao dịch với một quốc gia thuộc khối tự bản? Trước khi sang Pháp ông đồng đã cảnh thân g h ẽ ngang Bắc Kinh và Mạc Tử Khoa và trên đường về ông lại

phải ghé ngang Mạc Tử Khoa lần nữa, nhưng liệu như vậy có đủ hay chăng?

Một điều khác cũng khiến người ta chú ý là sự để đặt của làng báo thiên tả Pháp so với các báo chí t h ả n chính trong việc tường thuật chuyện công du của ông đồng tại Pháp. Thật vậy, chuyện công du này hẳn cũng là m phiến lòng không ít những đồng chí xã hội và cộng sản Pháp của ông đồng, vì như vậy cũng phải là Hà Nội để tổ son điểm phần cho nền ngoại giao của tổng thống Giscard là gì? Và như vậy, cuộc tiếp đón rầm rộ Phạm văn Đồng trong những ngày vừa qua có lẽ đã không đánh dấu một khúc quanh của nền ngoại giao Việt-Pháp như lời hải bên tuyên bố, mà có thể chỉ là một đòn mả tổng thống Giscard d'Estaing đánh vào phe đối lập để và vủ phần nào dia vi bấp bênh hiện tại của ông. Trong chiều hướng đó, ta không ngạc nhiên khi ngay cuối của những ngày công du chính thức của ông đồng - ngày 28-4-77 - cũng trùng hợp với một cuộc đình công to lớn nhất tại nước Pháp từ hơn mười năm nay.

Trần Văn Ngọc.

NỔ LỚN tại SÀI GÒN

Kho đạn Long Bình nổ suốt 4 giờ liền Thanh Nga bị bom tại rạp Lux.

Chiều ngày 19-3-77, hàng loạt tiếng nổ đã làm rung chuyển Sài Gòn trong nhiều giờ liền tiếp. Tin trên được một số người Việt Nam quốc tịch Pháp vừa rời khỏi Sài Gòn tường thuật lại. Theo lời những người này, những tiếng nổ bắt đầu vào khoảng 15 giờ và kéo dài đến mãi 19 giờ mới dứt. Những tiếng nổ dường như xuất phát từ cũu cũ Long Bình nơi còn cất giữ kho đạn được vỡ công to lớn.

Độc ông, cư ngụ gần nhà thờ Đức Bà Sài Gòn, xác định là những tiếng nổ làm rung chuyển cả trường làng ông và làm nổ toang các cửa sổ. Một người nửa tường thuật rằng dân chúng tỏ vẻ rất vui mừng và vỗ tay hoan hô khi nghe những tiếng nổ vì họ tin rằng đây chính là một hành động của các kháng chiến quân nhân dịp phải bộ Hoa Kỳ Woodcock viếng thăm Việt Nam. Nguồn tin tiếp tục rằng, ngay ngày hôm sau những buổi học tập tại phường khóm đã

được triệu tập, và các cán bộ đã lên tiếng đe dọa rằng tất cả những ai đã bày tỏ cảm tình với bon "ngụy" sẽ bị đưa đi vùng kinh tế mới.

Su lặng yên của chính quyền cộng sản địa phương trước những nguồn tin trên khiến ta có thể tin rằng những vụ nổ này không phải do bất cẩn mà đúng là do bản tay kháng chiến quân tạo nên.

Vài ngày trước, hôm 16-3, nhân buổi trình diễn tởi của đoàn Thanh Minh Thanh Nga, dành riêng cho những cán bộ cao cấp, kháng chiến quân đã cho nổ một quả bom, bởi thêm bằng một quả lựu đạn, làm thiệt mạng 3 người và gây thương tích cho rất nhiều người khác trong đó có chính Thanh Nga.

Nên nhắc lại rằng ngay sau ngày 30-4-75, Thanh Nga đã là một trong những nghệ sĩ đầu tiên long tiếng ủng hộ chính quyền mới.

Phạm Chí:

Giai thoại

Kẻ tri âm không quen biết

Người đọc giai thoại lâu lâu lại khám phá một vài câu chuyện với những con người huyền ảo và cách xử thế tế nhị ở Đông. Như chuyện Tân Đà thì sĩ (1889-1939), thời còn chủ trương một "tu thư điểm" (nhà xuất bản) tại đường Hàng Gai Hà Nội, một hôm thêm ăn rau sống chữa Hưởng, bỗng nảy ý kiến đăng một bài thơ trên báo gửi cho người không quen biết:

Muốn ăn rau sống chữa Hưởng
Tiền đồ ngại tốn, con đường
ngại xa;

Người ta ai lại ở nhà,
Cái dưa thì khú cái cà thì
thâm.

Rau sống là một loại bủ
ngọt, lá hơi giống lá chùm
ruột. Phải chăng vì rau sống
là sản phẩm của chùa Hưởng
Tích, "Nam Thiên Đệ Nhất
Động", thuộc tỉnh Hà Đông mà
bao người mê cảnh đẹp của
chùa đã không quên được món
ăn thanh đạm tại chốn? Kẻ
sành ăn còn phân biệt rau
sống nếp rất ngon ngọt trong
chùa và rau sống tẻ không
quý và không ngon ngọt bằng.

Ít lâu sau, vào khoảng
tháng ba năm ấy, Tân Đà thì
sĩ bỗng nhận được một gói
hàng bọc cẩn thận trong giấy
bóng kính màu hồng đỏ nhà
Buda điện gửi tới. Mở ra xem
thì thấy rau sống chùa Hưởng
kèm theo bài thơ sau:

Nguyễn Tiên sinh nhà giám
Kính dâng rau sống chữa
Hưởng,
Đỡ ai tiền tốn, con đường
ngại xa;

Không ai thì gửi lại nhà,
Thay cho dưa khú cà thì
thâm.

Đỡ tang - nủ bá tằng.
Đọc xong bài thơ của kẻ
tri âm không quen biết, Tân
Đà thì sĩ đã xúc động thảo
một bài thơ cảm tạ đăng trên
báo như sau:

Mấy lời cảm tạ tri âm
Đông bang là nghĩa, đồng âm
là tình
Đường xa rau vẫn còn xanh,
Tâm lòng thơm thảo, bát canh
ngọt ngào!

Về nhau xa cách càng yêu,
Dầu rằng sống nhạt càng
nhiều chứa chan
Nước non khuất nẻo người nhân
Tạ lòng xin miễn "thế gian
đưa tiễn".

Mãi sau này, Tân Đà thì
sĩ mới biết tác giả bài thơ
là Song Khê nữ sĩ, họ Đỗ,
em ruột Tướng Phố nữ sĩ,
(tác giả thiên trường hận
thi ca *Giọt Lệ Thu*).

Tân Đà cũng còn thảo
nhiều bài thơ khác gửi cho
người tình nhân không quen
biết như:

Ngôi buồn ta lại viết thư
chời
ai?

Viết bức thư này lại trách
ai?

Ai nhớ những ai, ai chẳng
nhớ
ai?

Đỡ ai lương nhuế nhỡ ai
hoài.

Cũng ray rút và thõng
thiết không kém là bài thơ
sau, nhưng lần này cái ray
rút ấy là tâm sự của một
nhà thơ yêu nước khác ngoài
vĩ cảnh trang non sông dân
tộc:

Tình thư gửi tôi chưa, chưa
tôi?

Nước non này ai hỏi, hỏi ai?

Ngủ nhân ngày mất tâm học,
Nước mây man mác cho người
sầu thường.

Ưả bốn bề hai hàng luy ngọc
Gây ba đồng một vạc sừng
mai!

Ở nhà nợ nước hai vai,
Nước nhà ai để riêng ai
nặng nề.

Người xưa sâu sắc là thế.
Những cách biểu lộ tình cảm
tế nhị như trên ngày nay
còn chẳng hay chi? Còn là
những tích chuyện vang bóng
một thời".

TIỂU ĐAO

TRANG NHI ĐỒNG

Ô CHỮ

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

NGANG ĐỌC NHƯ NHAU:

1. Ông bạn gái của Thắng Cuối
2. Buổi ăn cúng để nhớ ngày
cà ông bà chết - Sau M.
3. Con vật bằng sắt đã giúp
Phù Đổng Thiên Vương chiến
thắng giặc Ân. - Viết ngược
là mã hoa phượng nở.
4. Mái nhà đầm ấm của các em.
5. Vũ khí làm bằng móng rùa
giúp vua Âu Dương Vương giữ
được thành Cổ Loa. - Lược
biêng không chịu làm gì cả
- Trước khi nở ra hoa.
6. Trước H. - Hồi nhà.
7. Bình Định Vương Lê Lợi là
một người như thế.

(giải đáp kỹ sau)

GIẢI ĐÁP Ô CHỮ KỸ TRƯỚC.

- NGANG:
1. Nhi đồng
 2. Giao chi
 3. Hạc - Hạc
 4. I - Hết - O
 5. Ân - Hoà
 6. Ông tú
- ĐOC:
1. Nghiêu
 2. Hia - Nở
 3. I'ach - N
 4. Đ - Hng (Ghe viết ngược)
 5. O chuột.
 6. Nhỏ - Ấu
 7. Gieo.

Thở Thường Ổ có một vị
quan lang sục vốc cao lớn,
nhà vua ban là Cao cho nên
lấy Cao làm họ. Cao cho nên
được hai người con trai, con
cả tên là Tân, con thứ tên
là Lang. Hai anh em giống
nhau như đúc, trông không
thể phân biệt nổi. Đến năm
17, 18 tuổi, cha mẹ đều từ
trần, hai anh em đến theo học
đạo sĩ Lưu Huyền. Nhà họ Lưu
có người con gái tên là Liên
tuổi cũng khoảng 17, 18 tuổi.
Hai anh em thấy nàng thì rất
vui ý, muốn kết làm vợ chồng.
Nàng chưa biết người nào là
anh mới bầy một chậu cháo và
một đôi đĩa, cho hai anh em
cùng ăn. Người em nhường
người anh ăn trước. Nàng về
nói với cha mẹ xin làm vợ
người anh. Người em tự lấy
làm túi hổ, cho rằng người
anh lấy vợ rồi thì quên mình
bên không cáo biệt mà bỏ đi
về quê nhà. Đi tới giữa rừng
gặp một giống suối sâu mà
không có thuyền để qua, đau
đớn khóc mà chết hóa thành
một cây mọc ở cửa sông. Người
anh ở nhà không thấy em bên
đi tìm. Tới chỗ đó gieo mình
chết ở bên gốc cây, hóa thành
phiến đá nằm ôm lấy gốc cây.
Người vợ đi tìm chồng, tới
chỗ này cũng gieo mình ôm
lấy phiến đá mà chết, hóa
thành một cây leo cuốn quanh
thân cây và phiến đá, lá có
mùi thơm cay. Cha mẹ nàng họ
Lưu đi tìm con tới đây, đau
xót vô cùng, bèn lập miếu
thờ. Người trong vùng hưởng
hóa thờ cúng, ca tụng anh em
hoà thuận, vợ chồng tiết
nghĩa. Khoảng tháng 7, tháng 8,
khí nóng chưa tan, Hùng
Vương đi tuần thú, nhân dừng
chân nghỉ mát ở trước miếu,
thấy cây lá xum xuê, giấy
leo chằng chịt, tự dưng lên
miếng nhai, nhổ bọt ứa
phiến đá, thấy có sắc đỏ, mùi
vị thơm tho, Vương bèn sai
đốt đá lấy với mà ăn. Cùng
với quả và lá dây leo, thấy
mùi vị thơm ngon, mới có má
hồng biết là vật quý, bèn

lấy mang về. Ngày nay cây
trông ở khắp nơi, đó chính
là cây cau, cây trâu không
và với vậy. Về sau, người
nước Nam ta, phàm cưới vợ gả
chồng hay lễ tết lớn nhỏ đều
lấy trâu cau làm đầu. Nguồn
gốc cây cau là như thế đó.

Các em thân mến,
Người Việt Nam chúng ta
thường ăn trâu vào các dịp
lễ tết, cuối hồi vì miếng
trầu nhắc nhớ tình nghĩa anh
em, vợ chồng đầm đã trong
tích xưa. Trước khi ăn, phải
tên trâu nghĩa là cuộn tròn
mọt lá trầu xanh có quết với
sắn và dùng cuống lá dầm vào
cuộn lá trầu để giữ cho nó
đứng lung ra. Quả cau thì
gọt vỏ sắn bỏ làm 4 hoặc làm
6 tủy lớn nhỏ. Miếng trầu ăn
gồm một miếng cau tươi, lá
trầu có quết với và một
miếng vỏ cây tười. Với mua
từng viên bột ngoài chợ về
ngâm trong bình cho tan, với
cỏ hai loại, trắng và hồng,
ăn cùng với trầu cho đậm vị.
Với nhiều quả thì cay nên
tục ngữ có câu:
Ăn trầu thì nhả trầu ra,
Một lá thuốc độc hại lá với
cay.

Nhiều người còn ăn trầu với
thuốc lã. Bởi với các cụ
già, răng không còn tốt thì
phải gãi trầu trước khi ăn
trong một cái cối. Cối gãi
trầu to bằng cái bát nhỏ,
chày là một loại chĩa nhỏ có
ba đầu nhọn dùng để gãi
miếng cau tươi, lá trầu và
miếng vỏ cây tười. Sau đây
là một số câu đố vui về trầu
cau. Chúc các em chơi vui
nhé!

- 1/ Ngoài xanh trong trắng
như ông,
Độc ông cũng chuông, đực bà
cũng vậy. Đố là gì?
- 2/ Trong trắng ngoài xanh,
Đố giữa đồng danh, hai đầu
trông hồng. Đố là gì?
- 3/ Đầu bằng con ruồi, đít
bằng cái đĩa. Đố là gì?
- 4/ Anh ngồi đầu em cũng
ngồi châu,
Anh yêu em, anh mớm quết
trầu cho em. Đố là gì?
- 5/ Người ngắn mà ngậm tâm
dài,
Đội nón chẳng đội, đội quai
lên đầu. Đố là gì?
- 6/ Ba tháng xuống tắm a o
trơn,
Hai tháng nết thịt, một
tháng còn xương. Đố là gì?

(Giải đáp kỹ sau)
ĐĂNG TRÌNH

Gia chánh

VẬT LIÊU:
(cho 6 hoặc 8 người ăn):
.1/2 cân cua bóc vỏ sẵn
.1/2 ký tôm bóc vỏ
.1 gói bột nổi (levure chi-
mique)
.1 muỗng đường
.1 nhánh tỏi, tiêu, muối
.1 muỗng bột khoai tây
(fécule de pomme de terre)
.1 quả cà chua để làm nước
chấm.

CÁCH LÀM:
Tôm say nhuyễn với tỏi,
(mang ra khỏi máy xay) ướp
với bột nổi, 1 muỗng bột fê-
cule, chút muối, tiêu và
đường. Có thể bỏ thêm một
chút hàn the (Alun de Potas-
sium mua ở hiệu thuốc Tây)
cho tôm được dai.
Bỏ vào tủ lạnh để chừa ba
tiếng.

Mang chao tôm ra bóc kín
mỗi cọng cua (chua phần hai
kẹp cọng để cầm tay ăn). Lăn
càng cua trên một cái đĩa
hoặc khay có phết mỡ cho
mịn đều.

Bắc chảo dầu mỡ, khi thật
sôi thả các cọng cua vào
chiên cho vàng, vớt ra để
ráo mỡ.

Bày dĩa đĩa rau xà lách,
trên để hành ngò cho đẹp
mắt. Ăn kèm với cà rốt ngâm
chua, dưa leo...

TAXI VÀ MÉTRO.

Một anh nổi tiếng hà tiện
đến vợ và ba con qua Paris
chơi. Anh gọi một chiếc Ta-
xi.
- Bao nhiêu một cuộc xe từ
đây tới tháp Eiffel?
- Anh tài xế tính nhẩm:
- Dạ, khoảng 30 quan cho
ông và bà, còn này em nhỏ
thì miễn phí.
- Được rồi, nè mấy con,
trèo lên taxi đi, còn mẹ và
ba sẽ lấy métro tới sau.

Bạn có biết?

Nếu bạn được như Tử Thúc
ngày xưa lạc vào cảnh tiên,
rồi trở lại thế gian kỹ thuật
này, có lẽ chỉ cần một t
tháng đi lạc cũng đủ để bạn
không còn nhận ra cõi trần
nữa. Lão Kiên Cận thì, một
hôm đến tòa soạn Nhân Bản
nộp bài sau một tháng nghĩ
ngồi bỗng có cảm giác mình
là Tử Thúc trở về từ cõi
tiên. Chứng qua cũng vì có
người hỏi thăm Lão Kiên Cận
tôi có biết UC-82 là gì không?
Nay xin bật mí với các bạn
đồng cảnh ngộ: UC-82 là
một quả cà chua vuông do Đại
Học California ở Davis
phát minh. Cà chua tròn dễ
bị dập nát nên để tiện việc
chuyên chở, người ta đã phát
minh trái cà chua vuông UC-
82 này!

KIẾN CẬN

Vui vui vui.

TIỀN BỐ:
Nhân dịp ông Woodcock qua
Hà Nội, có một anh cán bộ
trong ban tiếp tân ngồi nói
chuyện với một anh xứ Cổ Hoạ:
- Xứ anh hỏi hỏi văn minh
nhưng nhớ bác Hồ, Hà Nội
chúng tôi lại tiến bộ hơn
nhân.
- Xin anh cho một thí dụ,
người Mèo trả lời:
- À, các anh phong hóa tiến
chí mới lên tới mặt trăng,
còn chúng tôi còn hơn nữa.
- Hơn làm sao? anh Mèo hỏi.
- Hơn ở chỗ là theo quyết
định và sự chỉ dẫn anh mình
của bác Hồ, chúng tôi đã
phóng hỏa tiến lên tới mặt
trời.
- Lên tới mặt trời, thì hóa
tiên anh cháy mất sao, ngu
thế!
- Còn lâu. Bác Hồ đã thông
minh sáng suốt nghĩ đến việc
đổ ròi nên bác đã dặn chúng
tôi phải về đêm.
- Trời!!!

KHÔNG PHẢI LỐI HỌC TRÒ.

Thầy: Này trò Tào, thấy
chẳng hiểu gì cả, trở trước
kia giới nhất lộ về toán,
tại sao bây giờ mấy bài nộp
lại dốt thế này?
Trò: Thưa thầy, cái đó rất
đễ hiểu, bây giờ ba con khế
thêu kịp nhà ạ.

T. HUYNH

Thơ AI NGHE CHĂNG...?

Ai nghe chăng tiếng quê hương rên rỉ,
Đang vọng từ van lý đến thăm tâm?
Kià non sông, rừng rã đã hai năm,
Đành ôm hận và âm thầm chịu đựng.

Ai thấy chăng dân Nam đang điều đứng,
Đang mơ mơn giữa những cánh thế lưỡng?
Hoà bình đâu? Khi giọt lệ đau thường
Còn đổ mãi trên quê hương gấm vóc.

Ai nghe chăng tiếng gào của dân tộc,
Đang âm thầm lan rộng khắp muôn nơi?
Từ kinh đô qua thôn vắng xa xôi,
Từ đất mẹ đến phương trời khác lạ?

Ai thấy chăng bao hy sinh cao cả,
Của những người thế một đóa đầu tranh?
Đem xác thân vùi dập chốn rừng xanh
Để đất nước thoát vuốt nanh cộng sản.

Ai chưa hiểu? Ai là người bội phản?
Ai còn làm trò "cách mạng nhân dân"?
Còn chờ chi? Sao chưa vội dẫn thân?
Ngày phục quốc còn đang chờ Kháng Chiến!

TTL
(30/4/1977)

1500 ĐỒNG BẢO BIỂU TÌNH TẠI PARIS ...

(tiếp theo Tr.1)

chiếm đóng nguyên một góc của khu vườn Tuileries. Người thì chường biểu ngữ, người thì truyền đơn, người thì bán cái vôi khách qua đường để giải thích cho họ rằng chính nghĩa đang nằm bên phe nào.

Các biểu ngữ viết bằng tiếng Việt, tiếng Pháp và tiếng Anh: "Hãy trả tự do cho các tù nhân chính trị", "Ngày nay đàn áp tổng giáo 'Helsinki phải được tôn trọng'", và nhớ các tấm băng rôn, người ta nhận thấy có sự hiện diện của các biểu ngữ Việt Nam từ khắp Âu Châu về, người từ Bỉ, từ Đức hay từ miền Nam nước Pháp, và ngay cả từ Hoa Kỳ sang tham dự.

Trời càng về chiều thì không khí càng tăng bừng sôi nổi. Những đồng bào ta lúc nào cũng không quên giữ kỷ luật tối đa, đó cũng là công của ban trật tự và của cường quyết của họ nhé.

Đến 16g45, quốc thiều bỗng trời lên. Từ ngân lồng ngực bài hát của tình thương và của phần đất vàng đặng y, nghiêm trang và cảm động. Ban "Việt Nam, Việt Nam" liền tiếp nối và sau đó, những khẩu hiệu phát qua loa phát thanh vang rền: "Libérez les prisonniers politiques", "Phạm Văn Đồng assassin!", "Quốc biểu tình tiếp diễn yên ổn và nghiêm trang cho đến 18g30 mỗi giải tán trong trật tự. Chúng tôi chỉ ghi được một vài rắc rối, nhỏ hoàn toàn ngoài ý muốn của ban tổ chức.

Ví dụ, lúc 17g, một người lính Lê Dương Pháp đập nhạo cuộc biểu tình, người đeo dây huý chướng. Báo chí về truyền hình liền xúm lại chụp hình. Sở rằng ý nghĩa của cuộc biểu tình bị hiểu nhầm, một thanh niên Việt Nam nhảy ra trước đám đông la lớn: " Các bạn còn dùng

vây quanh người lính Lê Dương này làm gì? Chúng ta tranh đấu chống mọi loại thực dân, dù là Mỹ, Nga, Tàu hay Tây!". Đồng bào liền hướng ứng tâu mào.

Ngay trước đó vài phút, không hiểu vì lý do gì, một viên công an Pháp giắt lấy tịch thủ một lá cờ vàng ba sọc. Đồng bào chung quanh nhón nhào, xúm lại nâng nấc đòi phải trả lại. Không khí bỗng trở nên căng thẳng, nhng một anh trong ban tổ chức liền can thiệp và trấn an đồng bào. Anh quay lại nói với viên công an: "Xin ông đừng vô mạt lá cờ của chúng tôi như thế kia, vì hơn 500 000 anh hùng đã hy sinh chết nó...Viên công an bèn lảng lảng xếp lá cờ lại gọn gàng và trả lại.

Thuồng cũng nên nói thêm, có vài ba thanh niên thuộc thành phần cực hữu đến trà trộn vào cuộc biểu tình, kêu gọi xuống đường tuần hành để cổ ý gây bạo động. Nhưng đồng bào ta kịp thời cảnh giác, không để cho cuộc biểu dương của mình vượt quá khỏi khuôn khổ tranh đấu bắt bạo động cho nhân quyền. Điển hình là lời của một anh trợ ban tổ chức trong loa phóng thanh: "Xin đồng bào hãy giữ bình tĩnh. Cuộc tranh đấu của chúng ta không phải chỉ có ngày hôm nay. Chúng ta sẽ còn tranh đấu cho đến khi nào quê hương được hoà bình thực sự và tự do".

Tiếng vỗ tay của đồng bào như pháo nổ. Cách đó vài trăm thước, có đồng bào thảo luận với Thủ Tướng Barre. Tiếng vỗ tay kia bay theo làn gió chiều hôm đó thổi rất mạnh, áp vào phòng họp như một cái tát thấm thía trên nụ cười gượng của ông đồng.

VŨ TIẾN NAM.

2408 CHỮ KÝ YÊU CẦU

T.T. PHÁP ĐỀ CẬP ...

(tiếp theo Tr.1)

Pháp viết thư trả lời: "Bức thư mà quý hội đã trao cho chúng tôi ngày 18-4 vừa qua... đã được trình lên Tổng Thống. Tổng Thống đã nhận lời nói lại với quý hội rằng ông cảm tạ cách làm rất nhã nhặn của quý hội và ông vẫn đặc biệt chú ý tới những vấn đề nhân đạo được đề cập. Chắc quý hội vẫn biết, nước Pháp đã cố gắng hết sức mình để tiếp đón rất nhiều người tỵ nạn Việt Nam đã phải rời bỏ quê hương vì thời cuộc. Chính phủ Pháp cũng đang can thiệp để việc đoàn tụ gia đình được dễ dàng hơn. Các việc c làm đợ sẽ tiếp tục và chắc chắn những vấn đề quý hội đề nghị sẽ được đề cập đến nhân dịp chuyên công dụ của Thủ Tướng Việt Nam..."

PHÂN TÍCH CÁC CHỮ KÝ :

CÁC HỘI ĐOÀN :
Hầu hết hội đoàn đại diện sinh viên và kiều bào Việt Nam tại Âu Châu :

Tại Bỉ : có các hội ASBL Amitiés Belgique-Vietnam ở Bruxelles, Lực Lượng Sinh Viên Việt Nam Chống Cộng ở Liège, Nhân Bản Dân Tộc Văn Nghệ Đoàn và Nhóm Quốc Gia tại Liège.

Tại Pháp : có các hội Ai Hửu Việt Kiều Aix-Marseille Ai Hửu Sinh Viên Việt Nam tại Lyon, Ai Hửu Sinh Viên Việt Nam tại Montpellier, Ai Hửu Pháp Việt (Nice), Hội Ceux d'Indochine (Nice), Hội Fraternité de la Croix Nice Ai Hửu Sinh Viên Việt Nam tại Orléans, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris và Ai Hửu Sinh Viên Việt Nam tại Toulouse.

Tại Tây Đức : có các Hội Sinh Viên và Kiều Bào Việt Nam tại Aachen, Hội Ai Hửu Sinh Viên và Việt Kiều tại Berlin, Hội Người Việt tại Erlangen-Nürnberg, Hội Đoàn Sinh Viên Việt Nam tại Hannover, Hội Sinh Viên Việt Nam và Kiều Bào tại Stuttgart.

Tại Thụy Sĩ : Hội Sinh Viên Việt Nam tại Neuchâtel
Tại Ý : có các hội Sinh Viên Việt Nam Yêu Nước tại Milano, Nhóm Sinh Viên Việt Nam Quốc Gia Torino và Liên Hội Sinh Viên và Kiều Bào Việt Nam tại Ý.

CÁC CÁ NHÂN :

Theo địa phương có thể chia ra như sau :

Bỉ : 76
Đức : 49
Thụy Sĩ : 8
Ý : 21

Paris và ngoại ô : 1319
Pháp trừ Paris : 935

Tổng Cộng : 2408

Trong số những cá nhân này người ta đề ý :

- Đức Cha Paul Seitz, nguyên Giám Mục Kontum
- Đại Đức Thích Minh Tâm, trụ trì chùa Khánh Anh tại Bagnaux, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.
- Bà Rosalie Lường Trọng Tường, thủ nữ của cụ Lưỡng Trọng Tường, nhà lãnh đạo Hoà Hào.

- Ông Trần Quang Đệ, nguyên Khoa Trưởng Y Khoa Đại Học Sài Gòn.

HƠN 200 TỈNH :
Những chữ ký trên đây xuất xứ từ hơn 200 tỉnh rải rác trên khắp Âu Châu, trong đó có những tỉnh xa xôi hẻo lánh mà người ta không thể ngờ rằng có người Việt tại đó.

Mọi thành phần sĩ, nông, công, thường đều được đại diện

KIỆP TÔI ĐÔI :

Quý vị đọc giả hẳn đã biết qua về những hành vi rất ư là "yêu nước" của một số nhân vật trong các đoàn thể tay sai cộng sản tại Pháp. Ví dụ : đất mua biệt thự tại những nơi mà tiền nhét của vùng Paris trong khi nhiều thì vẫn không ngừng ngừng tuyên bố " mình làm đơn xin về nước phục vụ !"

Nay Thuồng Tôi lại kiểm chứng được cái con người giả dối của những nhân vật kể trên. Số là trong khi đi xin chữ ký tranh đấu cho nhân quyền tại Việt Nam, Thuồng Tôi đã gặp một chị, trạc tuổi khoảng 30, tay cầm bút ký tên, miệng hoan cười duyên dáng : "Báo Nhân Bản đó hả? Tôi biết quá rồi! Mà cũng tại các anh mà tôi đang túng quẫn quá đây !"

Thuồng Tôi chưa kịp hiểu tại sao thì chị nói tiếp: "Đó là tại vì mỗi lần tôi phải mua hai tờ báo Nhân Bản để tặng đọc còn một số để tôi bỏ quên tại nhà ông anh tôi! Nói cho anh rõ, ông anh tôi là một tay xếp xong trong hội của tôi nó đó mà , mỗi lần tôi tới nhà ông đưa sách của Brigitte Friang hay báo Nhân Bản cho ông đọc, thì ông cứ ngại ngại làm điệu hoặc không chịu đọc, nên tôi phải bỏ quên báo lại để ông còn đọc lên, anh có hiểu chưa?"

Thuồng Tôi đang đứng tần ngần trước điệu kể thì chị đã bỏ thêm : "Hàng tíc cuối làm anh à! Lúc ông đi chơi riêng thì đừng quên cầm-lê láng công, đến khi phải đi họp thì ông quên lời những áo quần cũ nhất, rách nhất ra mặc, để cho nó có vẻ vô sang đó mà, anh có hiểu chưa?"

Giờ thì Thuồng Tôi hiểu rồi, hiểu thật rồi.

Rằng kiếp sống tôi đôi đáng thường làm sao !

Thuồng Tôi

NHỮNG CÂU HỎI KHÔNG ĐƯỢC TRẢ LỜI

Tối 13-4-77, tại Pháp, đài A2 có phát hình một phỏng sự về Việt Nam do Roger Pic thực hiện. Chúng ta không la gì khuyh hướng của Roger Pic nhất là với cuốn sách gần đây của ông ta, cuốn "Nước Việt Nam của Hồ Chí Minh". Mặc dầu đã có nhiều tờ diêm về những "thành tích" của chính quyền mới, cuốn phim vẫn đề cho người xem một cảm tưởng nặng nề về những sự sa sút trong đời sống nhân dân Việt Nam trong hai năm qua cả về vật chất lẫn tinh thần.

Sau phim phỏng sự là một cuộc hội thảo bàn tròn. Ông Jean d'Ormesson, chủ nhiệm báo Figaro đã tóm tắt cảm nghĩ của tất cả mọi người trong một câu ngắn ngủi : "Tôi thấy nụ cười đã tắt lịm trên môi người Việt Nam".

Người ra các hội thảo viên cũng đặt một số câu hỏi để nhớ ông Nguyễn Khắc Viện, đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam, giải đáp cho khán thính giả. Ông Nguyễn Khắc Viện được coi như là một sử gia nên ai nấy đều chờ đợi được ông trả lời thỏa đáng. Ngờ đâu búa đợ người ta chỉ được nghe một đĩa hát lại nhai những luận điệu cũ mèm. Đĩa thể lại còn là một đĩa hát về nên kim may không sao nhảy qua được những luồng điện môn trêu trạo.

Còn các câu hỏi thì vẫn bị ông tránh né, ít nhất cũng còn 4 câu hỏi lớn chưa được trả lời :

1/ Ông có thấy rằng người dân Việt Nam hiện nay không được hưởng tự do bằng những ngày họ còn sống dưới những chế độ được coi là độc tài trước đây không?

2/ Chính quyền mới giữ một số người trong các trại học tập để cải tạo tư tưởng. Người nào hiểu thì sẽ cho về. Còn người không hiểu thì sao? Ông không cho người ta cái quyền được khác ông hay sao?

3/ Ông coi dân miền Nam là Nguy về họ nhận viện trợ của Mỹ. Các ông có nhận viện trợ không?

4/ Tại sao người dân miền Nam chỉ được phỏng vấn đều im lặng trong khi các cán bộ Bắc Việt tranh lấy trả lời?

Những câu ông Viện không trả lời được thì không ngợ sáng ngày hôm sau, tôi đã được báo Figaro của người Pháp, chưa từng quen biết, trả lời hộ. Tôi đang chờ metro thì thấy bà lại gần xin lời rồi hỏi tôi có phải là người Việt Nam không. Tôi vừa khẽ gật đầu thì bà nắm tay tôi, ánh mắt và giọng nói rung lên vì cảm động rồi bà nói : "Hãy giữ can đảm".

CHU THANH LAN.

Thư tín

NHÂN TIN

Nguyễn Hoàng Châu, trước ở 246 Minh Hưng, Chợ Lớn, xin liên lạc với :

Nguyễn Tấn Năng
41 Duisburg 1 - RFA
Prinzenstr 104-112

Ông Lê Bá Sáng, trước dạy ở Marie Curie, sang Pháp năm 1974, có người nhà ở Sài Gòn hỏi thăm. Xin ông liên lạc với :

Mme Hoareau
104 Les Lierles
La Peyrade
34110 FRONTIGNAN - FRANCE

Phạm Đình Lân, trước ở 10 Cách Mạng, Ông Lý sanh năm 1950 xin liên lạc với :

Lý Thu Thủy
1500 E Corson Street
Pasadena CA 91106 - USA

RAO VẶT

NHƯT THANH nay đã rời về địa chỉ : 14 Rue Yvart 75015 PARIS tel : 533 32 46 Xin quý thân hũu liên lạc về địa chỉ mới.

Anh H.X.C : không biết gì hơn là thành thật cảm ơn anh.

Chị B.V : bài của chị sẽ đăng trong số tới. Chúng tôi nghĩ lúc đó hợp cảnh hợp thời hơn.

Anh N.Q.A (Mỹ) : rất mong được sự cộng tác của anh. Thân mến.

Chị T.N.T (Florida) : Xin chị viết vài dòng Nhân Tin trong Nhân Bản, may ra tìm được người thân chăng? Chúc chị thành công.